

vincendos & eruendos e latibulis Arrianos: & legant hac de causa cum attentione librum aureum divi viri de Conciliis & Ecclesia, ubi, quam remotus sit ab Arrio, Nestorio atque Eutychie, & reliquis, quorum particeps esse ab adversariis dicitur, satis liquido exponit. Exstat illud scriptum *T. VII.* *Altenburg.* p. 237. Verba huc pertinentia leguntur p. 261. & certissime credimus, in uno illo scripto Beatum Lutherum de persona & naturis Christi, & de Communicatione Idiomatum, solidius docuisse in paucis foliis, quam Bellarminus toto volume de Christo fecit, quod quinque capitibus absolvit, de divinitate ipsius, distinctione personalia Patre & Spir. S. de carne seu incarnatione, Anima, & officio mediatoris agentibus, nihil vero sobrii de unione hypostatica & communicatione idiomatum ibi differuit, (quam non realem esse existimavit,) ita ut nullo negotio Nestorianismum exinde demonstrare liceret, quem infenso animo nobis imputavit. Ut adeo contra conscientiam scribat, Lutherum in illo libro favere haereticis veteribus, quos uti par est ibi accusat, fontes errorum inquirit, neque dissimulanda censuit, quae humana passi fuerint, qui sola humana autoritate compescendos illos existimarent. Remota vero sic Serveti & Arrii haeresi cadit etiam **SABELLIANISMUS & SAMOSATENISMUS**, quem **Servetum** recoxisse scribit Bellarminus citato *L. IV.* de *Not. Eccles.* p. 320. additque eam sententiam multis in locis regnare: Ergone tribuendam illam haeresin existimet Lutheranis? Ubi ne quidem afferre potest unicam phrasin, quae illorum blasphemias similis, apud nostrates occurrat. Judica benigne Lector. Conf. Gerhard. Conf. Cathol. l. c. p. 515. Jacobus Laurentius adversus Sandaeum p. 509. seqq.

§. XIII.